

Publicerad 2005-09-25 16:39 av Rufus

Rädda mig nu

Rädda mig nu

Om jag ändå kunde!... du må tro mig när jag säger... att då skulle jag rädda dig... jag skulle dirigera molnen, välta hav och spränga luft... jag skulle ta dig därifrån- föra dig till platser bortom gränsen för livets otillräcklighet... jag skulle rädda de vars tårar någon aldrig kysst ... de med orörda hjärtan... jag skulle skapa en plats för alla de som livet tog innan de fått leva... de som dog för ödets räkning... uppöver sten och gata - in i min grönskande galax- dit för jag dem med vackra ord på tungan, dit för jag dem med sårad ögonvrå...om jag ändå kunde... men det kan jag inte.. ty jag tillhör dem som skulle krävas räddas, mina tårar har aldrig kyssts... och mitt hjärta är så tomt att ekot skrämt både sorg och leda... min ögonvrå är sprängd av illröda nerver och själslig sårnad... så du... kom och rädda mig nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rufus med Poeter.se id #4502 innehar upphovsrätten